

Saxofoondreef 7
3845 CV Harderwijk

Aan het college van burgemeester en wethouders
Postbus 149
3840 AC HARDERWIJK

Betreft: Schriftelijke vragen ex artikel 32 van de organisatieverordening van de Gemeenteraad van Harderwijk.

Harderwijk, 11 januari 2017

Onderwerp: **de das in Drielanden-West**

Geacht college,

Op 10 januari 2017 hebben wij antwoord gekregen op een achttal vragen die Gemeentebelang Harderwijk-Hierden u op 15 december 2016 stelde over de das in Drielanden. Nadat we u hiervoor willen bedanken hebben we naar aanleiding van uw beantwoording nog een aanvullende vraag met een uitgebreide inleiding.

Essentieel in deze kwestie is de volgende zin die de vergunningverlener in de aan Harderwijk verleende vergunning op pagina 3 heeft opgenomen:

“...Verwacht wordt dat deze maatregelen, in combinatie met het afsluiten van de dassentunnels en de werkzaamheden nabij de hoofdburcht, ertoe zal leiden dat de dassenfamilie vertrekt en gebruik gaat maken van het nieuwe leefgebied”.

Niet alleen de voltallige regionale pers, groene verenigingen en op zijn minst ook delen van de gemeenteraad, maar ook de vergunningverlener zélf heeft dus jarenlang gedacht dat sprake zou zijn van een verhuizing van de Harderwijkse dassen naar een nieuw leefgebied. De oorzaak van die verwachting kan niet anders dan het gevolg zijn van bewuste beeldvorming. Wij hebben het kennelijk, zo stelt het College nu, collectief verkeerd begrepen: het zou slechts gaan om het scheppen van voorwaarden voor versterking van de regionale dassenpopulatie als geheel.

Uit de antwoorden van het College blijkt dat in de ontheffingsaanvraag (gedaan in 2011) aan de vergunningverlener RVO gemeld is dat aan de Zeeweg in Ermelo (Hoogenhof) op het moment van de aanvraag sprake is van:

“een vluchtpijp/bijburcht die niet altijd bewoond is en.....geen sprake is van een vaste verblijfplaats”

De gemeentelijke verwoording kan in elk geval onmogelijk geïnterpreteerd worden als zou locatie Hoogenhof permanent onbewoond zijn. Kennelijk vond de vergunningverlener RVO het mede daarom nodig om de gemeente in 2012 op 16 april per brief (kenmerk FF/75C/2012/0034, T. Eding) alsnog om verduidelijking te vragen:

‘Hoe weet u zeker dat de Hoogenhof niet al in gebruik is door een andere dassenfamilie?’

Wat in de aanvraag in 2011 nog een ‘niet altijd bewoonde bijburcht’ heette, degradeerde in het antwoord van de gemeente op 21 mei 2012 (kenmerk U12.003555) binnen een half jaar tot ‘slechts tijdelijk gebruikte vluchtpijpen’:

'Jaarlijkse terreinbezoeken tussen 2006 en 2011 hebben uitgewezen dat er slechts tijdelijk gebruikte vluchtpijpen van dassen aanwezig zijn'.

Dat blijft merkwaardig omdat de betreffende ecooloog Zoon, net als andere betrokkenen, nog in 2006 op pagina 15 van zijn rapport aan gemeente Harderwijk rapporteerde dat op Hoogenhof sprake is van:

'...een bijburcht die af en toe bewoond wordt'.

In datzelfde jaar stuurde gemeente Harderwijk haar Activiteitenplan (Zoon, 2012) naar de vergunningverlener waar op maar liefst 9 plaatsen de indruk gewekt wordt dat bij Hoogenhof een nieuw dassenleefgebied gevestigd kan worden (gedetailleerde verwijzing naar die 9 plaatsen vond plaats in het feitenrelaas dat de KNNV naar Raad stuurde op 30 december 2016). Dat daarmee bij de vergunningverlener de indruk gewekt werd dat sprake was van een leefgebied dat niet al bij dassen in gebruik was, blijkt uit de uiteindelijke vergunning. Daarin meldt de vergunningverlener de hiervoor aangehaalde zin:

'...dat de dassenfamilie vertrekt en gebruik gaat maken van het nieuwe leefgebied'.

Deze verwoording kan niet anders geïnterpreteerd worden dan dat de vergunningverlener in de veronderstelling gebracht en gehouden is, ook nadat de gemeente deze vergunning onder ogen gekregen had, dat de dassen van de Horloseweg als complete familie niet alleen naar een permanent 'leegstaande woning' zouden vertrekken, maar zelfs naar een volkomen nieuw leefgebied.

Vervolgens deed zich een weinig plausibel verschijnsel voor. Gemeente Harderwijk meldde de vergunningverlener dat op Hoogenhof pas met ingang van 2014 een bewoonde bijburcht ontstaan was met meteen al een onwaarschijnlijk hoog aantal toegangspijpen (11) en zelfs nog voor de aanleg van verkeersdrempels, dassenrasters, bos en een faunatunnel. Dat blijkt uit een brief van de vergunningverlener uit 2016 (kenmerk FF/75C/2012/0034A.corres.td) waarin de vergunningverlener meldt:

'...Echter, sinds 2014 is er een bijburcht van de das aanwezig op de compensatielocatie. Hierdoor is de noodzaak om 0.81 hectare bos aan te leggen komen te vervallen'.

Dat de vergunningverlener van meet af aan verhuisbaarheid gedacht heeft, blijkt ook uit vergunningsvoorwaarde 12. Daarin staat nadrukkelijk dat monitoring zich niet dient te beperken tot het zogenaamde nieuwe leefgebied (Hoogenhof) maar dat bij de monitoring ook de oude locatie aan de Horloseweg betrokken moet worden. Deze eis zou onnodig zijn als het de vergunningverlener er louter om gegaan zou zijn of de nieuwe locatie door een willekeurige dassenfamilie in gebruik genomen zou zijn ter versterking van de locale populatie. Uit navraag van de KNNV bij zowel de gemeente (waarbij de KNNV trouwens tevergeefs aanbod haar nachtcamera's beschikbaar te stellen omdat alleen simultane camera's kunnen bepalen hoeveel dassenfamilies in het spel zijn) als bij de vergunningverlener, is gebleken dat die monitoring niet had plaatsgevonden. Wij durven niet uit te sluiten dat die monitoring vooralsnog achterwege bleef omdat die, overeenkomstig de observaties van de KNNV, had zullen aantonen dat beide locaties, Horloseweg en Hoogenhof, even intensief in gebruik waren bij twee afzonderlijke dassenfamilies. Dit had slechts zullen bevestigen dat van een verhuizing naar een nieuw en voordien onbewoond leefgebied geen sprake geweest is.

Blijkens het antwoord van het College op onze vragen is iedereen inclusief de vergunningverlener (!) al die tijd in de foute veronderstelling geweest dat de dassenfamilie aan de Horloseweg van een nieuw leefgebied zou worden voorzien. Naar nu blijkt hadden we dit met zijn allen echter al die tijd moeten verstaan als het 'geleidelijk opschuiven van individuele dieren naar naburige burchten'. Een dergelijk verschijnsel gaat voorbij aan het feit de dichtheid aan dassen in een reeds jarenlang door dassen bewoond gebied (territoria Horloseweg, Veldwijk, Buitenbrinkweg, Hoogenhof) normaal gesproken een weerspiegeling is van het voedselaanbod in zo'n gebied ('draagkracht') en er in die zin dus geen sprake zal zijn van een 'gedekte tafel met enkele onbezette zitplaatsen'. Dat zou een ecologisch novum zijn. En zelfs als dat in dit specifieke geval zo zou zijn, is dit, ondanks globale verwantschap van afzonderlijke dassenfamilies, geen garantie dat geen territoriaal (vecht)gedrag zou optreden tussen in elk geval de volwassen dieren. Anders dan blijkt uit de veronderstellingen van de vergunningverlener, beweert het College thans dat het al die tijd niet gegaan is om het creëren van

een nieuw leefgebied (hoewel het Activiteitenplan van de gemeente en de vergunningen dit letterlijk melden), maar slechts om het creëren van een permanent bewoonde hoofburcht door willekeurige dassen.

Het voorgaande geeft de fractie Gemeentebelang Harderwijk-Hierden aanleiding tot het stellen van de volgende aanvullende vraag:

- Waarom heeft het College verzuimd om de herhaaldelijk verwoorde beeldvorming bij, op zijn minst, de vergunningverlener te corrigeren dat sprake zou zijn van een vertrek van de Harderwijkse dassenfamilie naar een nieuw ongebruikt leefgebied?

Namens de fractie van Gemeentebelang Harderwijk-Hierden

Bert Holleman